

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р4 г 25/2020
23.12.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, и то судија Весна Субић, у предмету предлагача АА из ..., ради заштите права на суђење у разумном року, одлучујући о приговору предлагача за убрзање поступка у предмету Врховног касационог суда Рев 2010/2020, након спроведеног испитног поступка, донео је дана 23.12.2020. године

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, приговор предлагача за убрзање поступка у предмету Врховног касационог суда Рев 2010/2020.

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев предлагача за накнаду трошкова поступка.

Образложење

Предлагач је 25.08.2020. године поднео председнику Основног суда у Лозници приговор ради убрзања поступка у предмету који се води пред Основним судом у Лозници – Судска јединица у Љубовији под пословним бројем П 1347/13. У приговору је наведено да је предлагач у својству тужиоца, поднела тужбу Основном суду у Лозници – Судска јединица у Љубовији 08.10.2013. године против туженог ББ из ..., ради утврђивања непостојања права стварне службености, да је дана 09.08.2018. године првостепени суд донео пресуду која је одлуком Апелационог суда у Новом Саду Гж 3015/19 делимично потврђена, док је укинута по жалби тужиље против допунске пресуде и за трошкове поступка, те да је дана 06.01.2020. године тужени изјавио ревизију, а првостепени суд није одлучио о дозвољености ревизије на основу члана 410. ЗПП. Предмет ни после пет и по месеци, није послат другостепеном суду, који га доставља по ревизији Врховном касационом суду, те да, с обзиром на значај предмета суђења и доношења одлуке за подносиоца приговора не постоји оправдан разлог због кога првостепени суд до сада није доставио ревизију другостепеном суду који треба да је достави Врховном касационом суду на одлуку о ревизији. Предложио је да се усвоји приговор и утврди да је повређено право на суђење у разумном року, те да Република Србија подносиоцу приговора накнади трошкове поступка у износу од 6.000,00 динара.

Решењем Р4п 69/20 од 25.09.2020. године, Основни суд у Лозници се огласио стварно ненадлежним за поступање по приговору ради убрзања поступка подносиоца АА изјављеним дана 25.08.2020. године и по правноснажности решења, приговор је

уступио на надлежност Врховном касационом суду у Београду, с обзиром да су списи, у време доношења овог решења, достављени Врховном касационом суду.

Одлучујући о приговору, на основу члана 7. став 2., 9. и 10. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ број 40/2015), Врховни касациони суд је утврдио да је приговор неоснован.

Након спроведеног испитног поступка у коме је прибављен извештај од писарнице Врховног касационог суда и од судије известиоца, утврђено је да су списи предмета примљени у Врховни касациони суд 23.03.2020. године и да су судији известиоцу у рад предати 12.06.2020. године. Предмет је већан 17.06.2020. године, а одлука је урађена и достављена судској пракси 01.07.2020. године. Приговор ради убрзања поступка је примљен у Врховном касационом суду 20.10.2020. године.

Уставом Републике Србије, у члану 32. став 1, прописано је да свако има право да му независан, непристрасан и законом установљен суд правично и у разумном року јавно расправи и одлучи о његовим правима и обавезама, основаности сумње која је била разлог за покретање поступка, као и оптужбама против њега. Закон о парничном поступку, у члану 10. став 1. такође прописује да странка има право да суд одлучи о њеним захтевима и предлозима о разумном року, а Закон о заштити права на суђење у разумном року је у члану 4. прописао да се при одлучивању о правним средствима којима се штити право на суђење у разумном року уважавају све околности предмета суђења, пре свега сложеност чињеничних и правних питања, целокупно трајање поступка и поступање суда, јавног тужилаштва или другог државног органа, природа или врста предмета суђења или истраге, значај предмета суђења или истраге по странку, понашање странке током поступка, посебно поштовање процесних права и обавеза, затим поштовање редоследа решавања предмета и законских рокова за заказивање рочишта и главног претреса и израду одлука.

Имајући у виду утврђене чињенице, у смислу садржине одредби чланова 1, 3, 8. и 11. Закона о заштити права на суђење у разумном року, из којих произлази да је сврха коришћења овог правног средства – приговора, убрзање поступка, што је у конкретном случају приговором предлагача и тражено, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке овог решења. Наиме, предмет на који се односи приговор за убрзање поступка окончан је пре одлучивања о овом приговору у року прописаном чланом 7. истог Закона. С обзиром на дужину трајања поступка у целини, посебно чињеницу да је предмет достављен Врховном касационом суду ради одлучивања о изјављеној ревизији туженог у време ванредног стања због пандемије изазване корона вирусом, те да је предмет окончан пре достављања приговора Врховном касационом суду, а одлука урађена и достављена судској пракси 01.07.2020. године, приговор је неоснован.

Како је приговор предлагача неоснован, он нема право на трошкове спора, због чега је такав захтев одбијен ставом другом изреке решења.

С у д и ј а
Весна Субић. с.р.

Поука о правном леку:

Против овог решења дозвољена је
жалба Врховном касационом суду
у року од осам дана од пријема истог.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић